
**PUHE VKP(b):n KESKUSKOMITEAN
JA KESKUSKONTROLLIKOMITEAN
TÄYSISTUNNOSSA³**

tammikuun 17 pnä 1925

Toverit! Keskuskomitean Sihteeristön toimeksiannosta minun on tehtävä eräs tarpeellinen ilmoitus puolueväittelyä koskevista asioista sekä väittelyn johdosta tehdyistä päätöslauselmista. Valitettavasti meidän on pakko käsitellä kysymys Trotskin esiintymisestä ilman hänen läsnäoloaan, koska hän sairautensa vuoksi ei voi saapua täysistuntoon, kuten tänään ilmoitettiin.

Te tiedätte, toverit, että väittely alkoi Trotskin esiintymisellä, hänen „Lokakuun opetuksistaan“.

Trotski aloitti väittelyn. Puolue pakotettiin väittelyyn.

Puolue vastasi Trotskin esiintymiseen esittämällä kaksi pääsyytöstä. Ensiksi — Trotski yrittää revisioida leninismiä; toiseksi — Trotski koettaa saada aikaan perusteellisia muutoksia puolueen johdossa.

Trotski ei ole sanonut mitään puolustukseksen näiden puolueen taholta tehtyjen syytösten johdosta.

On vaikea sanoa, miksei hän ole sanonut mitään puolustukseksen. Tavallinen selitys on se, että hän on sairaana ja ettei hänellä ole ollut mahdollisuutta

sanoa mitään puolustukseen. Mutta puolue ei tietenkään ole siihen syyssä. Jos Trotskia alkaa joka kerta sen jälkeen, kun hän on tehnyt hyökkäyksen puoluetta vastaan, vaivata heti kuume, niin se ei ole puolueen syy.

Nyt Keskuskomitea on saanut Trotskilta ilmoituksen (kirjelmä Keskuskomitealle tammikuun 15 päiväältä), jossa sanotaan, että hän ei ole esiintynyt eikä sanonut mitään puolustukseen siitä syystä, että hän ei halunnut syventää polemiikkia eikä tahtonut kärjistää kysymystä. Tällaisen selityksen vakuuttavuuteen voidaan tietysti uskoa tai olla uskomatta. Minä henkilökohtaisesti en siihen usko. Ensinnäkin, mistä lähtien Trotski on oivaltanut, että hänen esiintymisensä puoluetta vastaan kärjistävät suhteita? Ja milloin nimenomaan Trotski on oivaltanut tämän totuuden? Sillä eihän tämä ole ensimmäinen kerta, kun Trotski esiintyy puoluetta vastaan eikä hän ensi kertaa ihmettele tai valittele sitä, että hänen esiintymisensä on aiheuttanut kärjistymistä. Toiseksi, jos hän todella huolehtisi siitä, etteivät suhteet puolueessa huonontuisi, niin miksi hän sitten päästi julkisuuteen „Lokakuun opetukset“, jotka ovat tähdätyt puolueen johtavaa ydinjoukkoa vastaan ja joiden tarkoituksena on huonontaa ja kärjistää suhteita? Juuri tämän vuoksi en pidä näitä Trotskin selityksiä lainkaan vakuuttavina.

Muutama sana siitä Trotskin ilmoituksesta Keskuskomitealle tammikuun 15 päiväältä, josta edellä jo mainitsin ja joka on jaettu Keskuskomitean ja Keskuskontrollikomitean jäsenille. Ennen kaikkea on pantava merkille ja otettava huomioon Trotskin lausunto, jossa hän sanoo olevansa valmis astumaan mihin tehtävään

tahansa puolueen osoituksesta, että hän on valmis alistumaan minkälaiseen valvontaan tahansa, mikäli on kysymys hänen mahdollisista esiintymisistään, ja että asian etujen kannalta hän pitää ehdottoman välttämättömänä hänen erottamistaan mahdollisimman kii-reellisesti Vallankumouksellisen Sotaneuvoston puheenjohtajan tehtävästä.

Kaikki tämä on tietysti otettava huomioon.

Mitä tulee itse asiaan, niin siinä on pantava merkille kaksi kohtaa: „permanenttisesta vallankumouksesta“ ja puolueen johdon muuttamisesta. Trotski sanoo, että mikäli hän on yleensä Lokakuun jälkeen joutunut eri yhteyksissä palaamaan „permanenttisen vallankumouksen“ määritelmään, niin sen hän on tehnyt vain Puoluehistorian Tutkimuslaitoksen kannalta, menneiden asioiden käsittelyn kannalta, mutta ei nykyisten poliittisten tehtävien selvittämisen kannalta. Tämä on tärkeä kysymys, sillä se koskee leniniläisen ideologian perusteita. Olen sitä mieltä, ettei tätä Trotskin ilmoitusta voida katsoa selitykseksi eikä puolustukseksi. Siinä ei ole varjoakaan virheittensä tunnustamisesta. Se on vain veruke, jonka avulla hän koettaa selviytyä kysymyksestä. Mitä merkitsee tuo lausunto, että „permanenttisen vallankumouksen“ teoria on jotakin Puoluehistorian Tutkimuslaitokselle kuuluvaa? Kuinka se on ymmärrettävä? Puoluehistorian Tutkimuslaitos ei ole ainoastaan puolueen asiakirjojen säilyttäjä, vaan myöskin niiden selittäjä. Siellä on asiakirjoja, jotka ovat aikoinaan olleet voimassa ja ovat sitten menettäneet voimansa. Siellä on myös asiakirjoja, joilla on ollut ja joilla on yhä edelleen johtava merkitys puolueelle. Siellä on myös sellaisia

asiakirjoja, joilla on ollut yksinomaan kielteinen luonne, kielteinen merkitys ja joita puolue ei voi hyväksyä. Minkälaiden asiakirjojen luokkaan Trotski katsoo hänen „permanenttisen vallankumouksen“ teoriasensa kuuluvan? Myönteisten vaiko kielteisten luokkaan? Siitä Trotski ei sanonut ilmoituksessaan mitään. Hän vältteli kysymystä. Hän kiersi sen. Siksi syytös leninismin revisoimisesta jää voimaan.

Trotski sanoo edelleen, ettei hän ole XIII edustajakokouksen ratkaisemien kysymysten johdosta esiintynyt kertaakaan Keskuskomiteassa tai Työ- ja Puolustusneuvostossa ja semminkään koko maan edessä minkäänlaisillaesityksillä, jotka olisivat suoraan tai välillisesti nostaneet esille jo ratkaistuja kysymyksiä. Se ei ole totta. Mitä Trotski puhui XIII edustajakokouksen edellä? Työntekijäin kelvottomuudesta ja puolueen johdon perusteellisen muuttamisen välttämättömyydestä. Mitä hän puhuu nyt „Lokakuun opetuksissa“? Puolueen johtavan ydinryhmän kelvottomuudesta ja sen vaihtamisen välttämättömyydestä. Sellainen on „Lokakuun opetusten“ johtopäätös. „Lokakuun opetukset“ on julkaistu tämän johtopäätöksen perusteluksi. Se on „Lokakuun opetusten“ tarkoitus. Sen vuoksi jää voimaan syytös siitä, että hän yrittää saada puolueen johdon perusteellisesti muutetuksi.

Tämän vuoksi koko Trotskin ilmoitus ei ole mikään selitys tämän sanan todellisessa mielessä, vaan kokoelma diplomaattisia verukkeita ja puolueen jo ratkaisemien vanhojen kiistojen uudistamista.

Puolue on vaatinut Trotskilta toisenlaista asiakirjaa.

Trotski ei nähtävästi käsittänyt, ja epäilen, tokko hän on koskaan käsittänytkään sitä, että puolue ei

vaadi entisiltä tai nykyisiltä johtajiltaan diplomaattisia verukkeita, vaan rehellistä virheittensä tunnustamista. Trotskilla ei näköjään riittänyt miehuutta tunnustaa avoimesti virheitään. Hän ei ole ymmärtänyt sitä, että puolueella on kasvanut voimansa ja arvonsa tunto, että puolue tuntee itsensä isännäksi ja että se vaatii meiltä, että me osaisimme kumartaa päämme sen edessä, milloin tilanne niin vaatii. Sitä ei Trotski ole ymmärtänyt.

Kuinka järjestömme ovat reagoineet Trotskin esiintymiseen? Te tiedätte, että on olemassa koko joukko paikallisten järjestöjen päätöslauselmia tästä asiasta. Niitä on julkaistu „Pravdassa“. Ne voitaisiin jakaa kolmeen ryhmään. Osassa näitä päätöslauselmia vaaditaan Trotskin erottamista puolueesta. Toinen ryhmä vaatii Trotskin erottamista Vallankumouksellisesta Sotaneuvostosta ja hänen poistamistaan Politbyroosta. Kolmas ryhmä päätöslauselmia, joihin kuuluu myös viimeisin päätöslauselmaluonnos, jonka Moskovaa, Leningradia, Uralia ja Ukrainaa edustavat toverit lähettivät tänään Keskuskomitealle, vaatii Trotskin erottamista Vallankumouksellisesta Sotaneuvostosta ja hänen jättämistään ehdollisesti Politbyroon jäseneksi.

Sellaisia ovat Trotskin esiintymisen johdosta esitettyjen päätöslauselmien kolme pääryhmää.

Keskuskomitean ja Keskuskontrollikomitean on nyt tehtävä valintansa näiden päätöslauselmien välillä.

Tässä kaikki, mitä minulla oli tarkoitus sanoa teille väittelyä koskevista asioista.